

ದಾವಿದ್

ಡೈವಭಕ್ತ ಹೃದಯದ ಒಂದು ಮಿಸಿಟುನೋಟ

“ಹೃತ್ಯಾತಿ” ಮತ್ತು “ಬಶ್ಯಯ್” ಮಾನವನ ಎರಡು ಮಹಾ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿತವಾದರೂ ಸಲಯೀ ಅಲ್ಲ ಮನ್ಯಣಿಗಾಗಿ ಜೀವನ ವ್ಯಫ್ರಂ ಚಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದುಹೊಗಿದೆ.

ಡೈಯೋಜಿನೆನ್ಸ್‌ನ ಉತ್ತರದಿಂದ ಶ್ರಭಾವಿತನಾದ ಮಹಾ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರನು, ಅವಸಿಗೆ ನಿನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಬೀಳಿಕೆಲಾಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ಅವಸಿಗೆ ದೊರಕುವದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ತಪ್ಪಿಜ್ಞಾನಿಯ ಅಪರತ್ತದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಭಾಗವನ್ನು ಕೇಳಿದ. “ಅದು ನಾನು ಕೊಡಲಾಗದ ಬಹುಮಾನ,” ಎಂದು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರನು ಹೇಳಿದನು. ಅಗ ಡೈಯೋಜಿನೆನ್ಸ್‌ನು ಹಿಟೆ ಕೇಳಿದನು, “ಹಾಗಾದರೆ, ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಅನಂದಿಸುವ ಭರವಸೆಯಲ್ಲಿದಿರುವಾಗ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರನು ಜಗತ್ತನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು?” ಮಹಾ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರನು ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿರೂ ಸ್ವಲಿಂಬಿಸೇತು; ನಿರಂತರ ಹೃತ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಅನಂದಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದನು. ಇಂದು ಅನೇಕರು ಆ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಷಯನ ಮಗನಾದ ದಾವಿದನು, ನಿರಂತರ ಹೃತ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಅನಂದಿಸಿದನು. ಜಗತ್ತು ಇತ್ತಷ್ಟಪಡುವ ಅನೇಕ ಗುಣಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನ ಹೃತ್ಯಾತಿಯ ನೆಲೆನಬಹುದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಒಂದು ಗುಣವು ದಾವಿದನಿಗೆ ಹೃತ್ಯಾತಿ ಮತ್ತು ಅದ್ಯಾತ್ಮಯೋಗವನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ದಾವಿದನು ನಿರಂತರ ಹೃತ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು ಕಾರಣ ಅವನಲ್ಲಿ ದೈವ ಭಕ್ತಿಯ ಹೃದಯಿತ್ತು! “ದೇವರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ಮನುಷ್ಯ” ಎಂಬ ಜರುದು ದಾವಿದ ನಿಗಿತ್ತು ಎಂದು 1 ನಮುವೇಲ 13:14 ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಯೋವನನ್ನು ಕುಲ ಕಾಯುವ ಹುಡುಗನನ್ನು ಶ್ರೀಇಷ್ಠಿ ಜನರ ಗುಂಪಿಗೆ ನೇಲಿಲ ಸಿದ, ದಾವಿದನ ದನ ದೈವ ಭಕ್ತ ಹೃದಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಿಸಬೇಕು. 13:14ರ ಮಾತುಗಳ ದಾವಿದನು ಅನ್ನು ಜಿಕ್ಕಪಣಾಗಿರುವಾಗ ಅಡಿದ ಮಾತುಗಳು. ಅವನು ಇತ್ತುತ್ತಾರಲಂದ ಮೂರತ್ತು ವರ್ಣಗಳ ಶಾಯದಲ್ಲಿ ಅಳಿತೋಡಿದನು; ಅದುದಲಂದ ಈ ಹೇಳಕೆಯ ನೌಲನ ಆಜ್ಞಾಕೆಯು ಮುಕ್ತಾಯಿನೊಳ್ಳುವ ನುಮಾರು ಹತ್ತುಲಿಂದ ಹದಿನ್ಯೆಂದು ವರ್ಣ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ಮಾತುಗಳು ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಪೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯೆಗಳು 13:22ರಲ್ಲಿದೆ. ನಮುವೇಲನು ನುಡಿದ ಈ ಮಾತುಗಳು, ಓದುಗನಿಗೆ ನೌಲನ ಗುಣದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವನ್ನು ತೊಲನುತ್ತದೆ. ದಾವಿದನು ಹಲಿಶ್ರೂಣಾಗಿರದಿದ್ದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮದ್ಯಪಯಸ್ಸಿನಲ್ಲ, ದೇವರನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಭಾವನೆ ಅವನಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಇತ್ತು. ಈ “ಹೃದಯವು” ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೆಚೆಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಮಾಲ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಒಂದು ಡೈವ ಭಕ್ತ ಹೃದಯದ ರಾಜಕ್ಕೆ

ದಾವಿದನು ತಜಿತಕ್ಕೊಳ್ಳಿಗಾದಪರ ಕುಲತು ಕಳಿಕಳಿಯಿಷ್ಟುವನಾಗಿದ್ದನು (23:5). ನೌಲನ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಷ್ಟ ದಾವಿದನನ್ನು ಒಂದು ಹಲಾಯನದ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿತ್ತು.

“ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುವ” ನಮಯದಲ್ಲ ದಾಖಿದನು ಒಂದು ಸೇನಯನ್ನು ಒಷ್ಟಿಗೂಡಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಾಯಿವನ್ನು ದೊರಕಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಫಿಅಷ್ಟಿಯಲಂದ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಒಂದು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣದ ಕುಲತು ಅವನು ಕೇಳಿದನು. 1 ನಮುವೇಲ 23 ನೊಲನು ಅವನನ್ನು ಜಿಷ್ಟು ಇಡೀ ಬೆಗ್ನಣಿದ್ದರೂ, ಈ ಜನರೆ ನಹಾಯ ಮಾಡಲು ದಾಖಿದನು ಅನತ್ತಿ ವಹಿಸಿದನು.

ಇದು ಒಂದು ಗೌರವಾನಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ದಾಖಿದನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಇತರ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರತಿಕಾರವನ್ನು ಹಾರ್ಯಾಸಿ, ನೊಲನು ಒಬ್ಬ ತಂಡ ಅರನನೆಂದು ತೋಲಿ ಬರುವ, ಈ ದಾಖಿಯಲ್ಲಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ತುಂಡತೆಳ್ಳಿತ್ತ ಗಾದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲ ದಾಖಿದನಿಗೆ ಕಳಕಳಿಯದ್ದಲಂದ ಅವರ ನಹಾಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಪ್ರರೆಪಟ್ಟನು. ದೈವಭಕ್ತ ಹೃದಯವು ಸ್ವಂತ ವಿಷಯವನ್ನು ಲಕ್ಷೀತಲನದೇ, ಇತರರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅರನುತ್ತದೆ (ಎ. ಫಿಅಷ್ಟಿ 2:3, 4; 1 ಹೊಲಂಥ 10:24; 12:25-27). ತುಂಡತೆಳ್ಳಿತ್ತಾದವರ ಕುಲತು ಕಳಕಳಿಯ ದೇವರ ಹೃದಯದಿಂದ ಉಪ್ಪಿಯಾಗುತ್ತದೆ (ಕೀರ್ತನೆ 86:5, 13, 15, 16; ಯಾಕೋಬ 5:11).

ವ್ಯುತ್ಪಿಂಜ ವಿಷಯದಲ್ಲ ದಾಖಿದನು ಕರುಣೆಯಿಷ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು (24:5, 10, 19). ನೊಲನ ಶ್ರಾಣವು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. ತೇವಲ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ ರೆನಾಕು ನೊಲನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ದಾಖಿದನು ಅದನ್ನು ಸಿರಾಕಲಸಿದನು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಅತಿ ವೈಲಿಗೂ ನಿಹ ಕರುಣೆ ತೋಲಿನಲು ನಿಧನಲಿಸಿದನು!

ಕರುಣಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇರೆ ಯಾವ ಗುಣ ದೇವರ ಹೃದಯಲ್ಲದೆ? (ಹೊಳಾನು ತೀರ್ತ 3:3-7; ಎಥನ 2:4, 5.) ಕರುಣೆಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ತೇಂದ್ರಿಯಲಸಿ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ ಮಾಡುವದು ನೂತ್ತ. ತೋಳತಕ್ಕ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ಪ್ರತಿನ ಕುಲತು ಒಂದು ಹಳೆ ಕರೆಯಲೇ. ಅದನ್ನು ಗುಣ ಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕುಲತು ಅಭಿಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಾಧೀಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ತಾಳೈ ಮತ್ತು ಆತನು ಎದುರಿಸಿದ ಅವಮಾನ, ಈ ರಾಜಪ್ರತಿನಿಗೆ ಅಲೋಚನೆಯಿಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಬಾಲ ತೋಳತದ ಶೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ನಂದಭಾದಲ್ಲ, ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕುಲತು ಧಾರ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ನಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕರುಣೆಯಿಷ್ಟ ಹೃದಯದಂತೆ ಅವನ ಹೃದಯವೂ ಮಾಡಣಜ್ಞಾತಿ!

ತನಿಗೆ ತತ್ವ ಮಾಡಿದವರ ಕುಲತು ದಾಖಿದನು ನಾಯಿನಮ್ಮೆತನಾಗಿದ್ದನು (25:23ff.). ಅವನ ಚುಧಿ ಹೃದಯ ನಿಖಿತ ದಾಖಿದನು ಅಜಗ್ಗೆಲಾಂದ ಮನವಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಅವನು ನಾಯಿ ನಮ್ಮತನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಭಯಕ್ಕಂರ ತಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದನು (ಹೊಳಾನು 25:32-35).

ನಾಯಿ ನಮ್ಮತನಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಸಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ದಂಡಿನುವದಕ್ಕೆ ಕ್ವರೆ ಪಡದೇ, ನಮ್ಮ ದೇವರು ತನ್ನ ಸಿಧಾರ್ಥಗಳಲ್ಲ ನಾಯಿ ನಮ್ಮತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ (ಆಡಿಕಾಂಡ 6:3; 1 ಹೇತು 3:20). ದೇವರು ನಹಾಯ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವವಲಂದ ಅನೇ ಕಾವರ್ತಿ ಈ ನಾಯಿ ನಮ್ಮತಿಯ ಅನಾಯಿಕೊಳ್ಳಿತ್ತ ಗಾಗುತ್ತದೆ (ನೆಹೆಬೀಯ 9:28-31). ಈ ಗುಣವಿರುವ ದೈವಭಕ್ತಿಯ ಹೃದಯ ಅನೇಕರಿಳ್ಳ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಇತರರ ಕುಲತು ತೀರ್ತ ಮತ್ತು ನಾಯಿ ತೋಡುವದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕಾಪರರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ! ಈ ಸ್ವಭಾವವಿರುವ ದೇವರ ಹೃದಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿವನದಲ್ಲ ಪ್ರೋಣಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು (ಗಲಾತ್ಯ 5:22; ಎಥನ 4:1, 2).

ದ್ವಿತೀಯತನದೆಡೆಗೆ ದಾಖಿದನು ಬಲ ಮತ್ತು ದೋಷವನ್ನು ತೋಲಿಸಿದನು (17:32ff.). ಈತ್ತೆ ಉಳಿನ ದೈವನು ದಾಖಿದನಿಂದ ನಾಶವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವನಲ್ಲ ತಪ್ಪಾದ

ಹೃದಯಿಂತ್ತು. ನೊಲ್ಲಾಗೆನನ್ನು ದಾಖಿದನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಎಡುಲಸಿದನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಬಲವನ್ನು ದೇವರಿಣಿ ಬೀಳುತ್ತಾದನು (17:45, 50ಎ). ದೇವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ಅಲ್ಲ ದುಷ್ಪತನವನ್ನು ನಹಿನಲಾರು (ನಂತರ 1:6). ದ್ಯುತಿಕ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಸಿಯು, ತನ್ನ ಮತ್ತು ಹಾಜರ ಮರ್ಯಾದಿಯ ರೇಖೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚಿತುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ದಾಖಲವಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಹೂಡುವದಲಿಂದ ಅವನು ದುಷ್ಪತನದ ಕುಲತು ದೇವರಿಗೆ ರೋಜವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ (ಹೊಂತನು ಹೋಮಾಪ್ರರ 1ಽ-2ಎ; ಎಥನೆ 5:7-11; 1 ಥಿಂಗ್ಲೋನಿಕ 4:4).

ದಾಖಿದನು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ರೋಜ-ಹಿಂಡಿದನು (26:21). ನೊಲನನ್ನು ಹೊಲ್ಲಲು ದಾಖಿದನಿಗೆ ಎರಡನೇಯ ಅವಕಾಶ ಬದಗಿತ್ತು ಮೊದಲನೇಯ ಅವಕಾಶದ ನಂತರ ಅನೇಕ ಪಷಣಗಳು ಗತಿಸಿದ್ದವು (24:2). ಆದರೆ ನೊಲನ ವಾಗ್ನಾನ ಉಜಯಲ್ಲ. ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಾಖಿದನಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ನೊಲನು ಅದಕ್ಕೆ ಜಿವಾ ಬ್ಯಾರನಾಗಿದ್ದನು! 26:21ರಾಲ್ಯರುವ ನೊಲನ ತತ್ವೋಷ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕುಲತು ದಾಖಿದನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ನೊಲನು ಅವನನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲು ಅಹ್ವಾನಿಸಿದರೂ, ಅವನು ತನ್ನ ದಾಲಿ ಹಿಡಿದು ಹೊಳೆದನು.

ಕ್ಷಮೆಯ ಯಾವಾಗಲೂ ದೊರೆಯಿವ ಹೃದಯವನ್ನು ನಾವು ಬೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು (ಮತ್ತಾಯ 18:35; 6:12; ಕೊಲೆನ್ಸೆ 3:13). ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ದೇವರ ಹೃದಯದಂತಿರ ಬೇಕು, ಶ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯಂದ ತಂಜಿತುಬುವಂತೆ (ಹೊಂಗ್ಲೇಯನು 6:1, 2; ಯೋನನು 4:2).

ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಹೂಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ದಾಖಿದನಾಗಿದ್ದನು (29:9, 10). ನೊಲನು ಮರಣಕ್ಕೆ ಹಾತನಾಗಿದ್ದರೂ, ದಾಖಿದನು ದೇವಲಂದಲೇ ದೊರಕುವ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿನು. ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ನಡವಂತಕೆಯಲ್ಲ, ನೊಲನೇ ಇಸ್ತಾಯೀಲನ ಅರಸನೆಂದು ದಾಖಿದನು ಒಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ದೇವರ ಸಿಯಮುಗಳನ್ನು ದಾಖಿದನು ಎಂದಿಗೂ ಬದಲು ಮಾಡಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವನ ನಡವಂತಕೆಯ ದೇವರ ಜಿತ್ತಿವನ್ನು ನೇರವೇಲಿಸಿತು.

ದೈವಿಕ ಹೃದಯವು ದೇವರ ಸಿಯಮುವನ್ನು ಅನುಸಿಲನಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಯಾನುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಹೃದಯವು ದೇವರ ಸಿಯಮುಕ್ಕೆ ಬಧ್ಯವಾಗಿತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಅಹೇಣಿ ಸುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಪುಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿನುವದಿಲ್ಲ (ಎಜ 7:10).

ಒಬ್ಬರು ಹಿಂಗೆ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ, “ಮನುಷ್ಯನ ಹೃದಯವು ನದಾ ಉಲಯುವ ಅವಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವರ ಶ್ರೀತಿಯಂದ ಅದನ್ನು ಬ್ರೋಡಿಸಿನುವದಾದರೆ, ದೇವರೆಡೆಗೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನೆಡೆಗೆ ಶ್ರೀತಿಯಾರುವ ತ್ವಜ್ಞಲವಾದ ಬೆಂಕಿ ಅಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ತ-ಶ್ರೀತಿಯ ಅಲೋಜನೆಗಳಿಂದ ನಲುಹುವದಾದರೆ ಅದು ಕೆಷ್ಟ ಹೊಗೆ, ದುಂಬನನೆ ಮತ್ತು ಕತ್ತಾನಿಂದ ತಂಜಿಕೊಳ್ಳಿತ್ತದೆ.”

ಈತ ಭಕ್ತ ಹೃದಯದ ಪರಿಣಾಮ

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೃದಯವು ಈಗಾಗಲೇ ಹಣ್ಣ ಚಾಡಿದ ಗುಣಗಳಿಂದ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬುದಾದರೆ, ಅವನ ಜಿವನವು ಕೆಳಗೆ ನಮೂದಿಸಿದ ಹಲಿಣಾಮುಗಳಿಂದ ಅಶೀವಂದನ್ನಿಂದಲ್ಲಿಡುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಸಿಗೆ ನಂಜಕೆ ಮತ್ತು ಭರಣಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನೊಲನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಲದ ಕುಲತು ಹೆಚ್ಚಿಕಿತ್ತು, ಅದರ ಹಲಿಣಾಮುಗಾಗಿ ಅವನು ಬಿಫಲನಾದನು. ದಾಖಿದನು ಎಲ್ಲಾಮುಗಳಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ನಂಜದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಯಶಸ್ವಿಯಾದನು (17:5-47; ಶೀತನೆ 115:3; 135:6).

ಎಡ್ಡಡ್ರೋ (1239-1307), ಇಂಗ್ಲೊಂಡಿನ ಅರನನು, ಹಲಿಂಥ ನ್ಯಾಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಳಲು ಬಹು ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಹಷಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿನ ಯಾಧೃತ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿತು. ಮರಣದ ಸಂತರ ತಂದೆಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಹಿಸಿದನು. ಆಲ್ಯಾಂಡ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಎಡ್ಡಡ್ರೋ 32,000 ಪೊಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಅದರ ವಾಹನವೆಜ್ಜ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಬದಿಗಿಲಿಸಿದನು, ಮತ್ತು 140 ಯೋಧರಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಹಾಜಿಲದ್ದು ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಆಜ್ಞಾಹಿಸಿದನು. ಅದೇ ಲೀಟ್ ಯಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಸಿತ್ಯ ನಿರಾಸವನ್ನು ಇನ್ನೂ ತಲುಪಿದ್ದರೂ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ದೈವ ಭಕ್ತ ಹೃದಯಗಳ ಪರಿಣಾಮದಾಗಿ.

ದಾಖಿಲದಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯು ದೋರಿತಿತ್ತ. ಸೊಲನನ್ನು ನಮುವೇಲನು ಎದುಲಿಸಿದಾಗ, ಅರನನು ನಡುಗಾಲ್ಲ. ಸೊಲ ಹಾಹದ ಅಲಕೆಯು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿರಾಲ್ಲ. ನಾತಾನಯೀಲ ಸಿಂದ ದಾಖಿಲನು ಎದುಲನ್ನುಬ್ಬಾಗ ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು! ಕೀರ್ತನೆ 51 ತೋಽರ್ವಾದಿನುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ಕಂಡು ಬಂದ ದುಃಖವು ಇಸ್ತೇಳಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುವದಿಲ್ಲ.

“ದೇವರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ” ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ, ಹಾಹದಲ್ಲ ಜೀಳುವದರ ದುಃಖವನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮದ್ವಾಗಿ ದೇವರ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನೂ ಅನಂದಿನ ಬಲ್ಲರು (ಕೀರ್ತನೆ 38:3, 18; 1 ಯೋಹಾನೆ 1:7, 9; ಇಜ್ರಾಯ 8:12).

ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೆಯಂದಿರುವ ಕರಂಬರೆಯನ್ನು ದಾಖಿಲನು ಜಣ್ಣ ಹೋ ದಿನು. ಅವನು ಮರಣ ಹೊಂದಿ ಅನೇಕ ಶರ್ತಮಾನಗಳು ಗತಿಸಿದರೂ, ದಾಖಿಲನು ತನ್ನ ದೈವಿಕ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಅಪ್ರೋನ್‌ಲರ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ 13:22). ಹೇಬೇಲನಂತೆ, ದೈವಿಕ ಹೃದಯವುಷಣ್ಣವರು ನಿರಂತರಕ್ಷಾ ಮಾತಾಪುರ್ತಾರೆ (ಇಜ್ರಾಯ 11:4ಾ).

ಮುಕ್ತಾಯ

ದಾಖಿಲನು ತೋಽರ್ವಾದಿಸಿದ ದೈವ ಭಕ್ತಿಯ ಗುಣಗಳು ನಮ್ಮ ಮಹಾ ದೇವರಲ್ಲ ತೋ ಲಬರ್ತುವೆ: ಪುಜತಕೆನ್ನಾಳಿಗಾದವರ ಕುಲತು ಆತನಿಗೆ ಕಳಕಲೀಂಬಿದೆ; ಆತನ ಕರ್ಯಜೆ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ದೋರೆಯುತ್ತದೆ; ದುಷ್ಟತನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ರೋಷಬಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಹಿಸುವದಿಲ್ಲ; ಆತನು ನಾಜ್ಯಯ ಸಮ್ಮಾನನೂ ಮತ್ತು ದೀಘರ್ ಶಾಂತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ; ನವರ್ಹ ಹಾಹವನ್ನೂ ಅಂತಿಮಿಖಿಡುವ ತಕ್ಷಣಾದ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಅವನಲ್ಲದೆ; ಆತನಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಬಿದೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತೀರ್ಣಿಗೊಳಿಸಿದಿನುತ್ತಾನೆ.

ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯಿನ್ನು ತಪ್ಪದಂತೆ ಇಡುವದಕ್ಕೆ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುವಂತೆ, ಯಿಹಾದ್ಯರ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಹೋಳಿಕ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತಕ್ಷಿಸಿದನು. ಒಳ್ಳಿಯ ದೃಷ್ಟಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾಪ್ಯದೂ ಲಾತ್ತಮವಲ್ಲವೆಂದು ಒಬ್ಬನು ಹೇಳಿದನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು, ಒಳ್ಳಿಯ ನಂಗಾತಿ ಎಂದನು. ಮೂರಾನೆಯವನು, ಒಳ್ಳಿಯ ನೆರೆ ಯವನು, ಮತ್ತು ನಾಲ್ಕುನೇ ಯವನು ಜ್ಞಾನವೆಂದು ನೂಜಿಸಿದನು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬಂದು ಒಳ್ಳಿಯ ಹೃದಯವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಲಾತ್ತಮವೆಂದನು. “ಸಿಜ್” ಎಂದು ಗುರು ನುಡಿದನು, “ಉಂಡ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೀನು ಎರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ನಂತಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಿ. ಒಳ್ಳಿಯ ಹೃದಯವಿರುವವನು ನಂತ್ಯತ್ವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಒಳ್ಳಿ ನಂಗಾತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಒಳ್ಳಿಯ ನೆರೆ ಯವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ: ಮತ್ತು ತನ್ನಿಂದ ಏನು ಒಳ್ಳಿ ಯಾದು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನರಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ.” ಆದು ಇಷಯನ ಮಗನಾದ ದಾಖಿಲನ ಜೀವನದ ಹಾತವಾಗಿದೆ: ದೈವ ಭಕ್ತಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಬೇಕೆ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿ!